

ביאור בדרכ אפר

כו אינה כשרה, אבל על עתיד-לבוא נאמר "תורה חדשה מאת תצא" ודרשו
 חכמים חידוש תורה **מאתי מצא**, **ששהקדושים-ברוקה** הוא יתיר
 אז לעתיד לבוא **שחיטה זו שישחות הלויןן** את הבבמה שור
 הכר ב**סנפירי** עד כאן דבריו המודרני. וממשיק **בלקוטי-תורה**:
 להלן מאמרנו וה בספר ליקוטי תורה:
 (ב) **ובקהדים شب'לקוטים**
 תורה **כאן** בפרשנה שמיינி
 נתבאר רק ענין קנייני זו
 דלויןן עם שור הבר, אבל
 לא נתבאר כלות ענין
 הקנייני המשמעות של משחק זה
 על פנימיות העניות. אף ענין
 זה מבאר **בארוכה ב'תורת**
תיסים, לאדמור' האמצעי **פרשנת**
 תולדות דבורה-המתהיל במאמר
 הפוחת בפסק **ויתן-لد'**, וגם
 בספר **שוי המקאות**¹⁰ נשבוב על השער שזה
 מאדמור' **האמצעי**¹¹. אבל
 בראה מפגנוז **קצרים** של רבינו
 הם מאקרים קצרים של רבינו
 תזקן **שרשים** מע והעליה על

בSCPIN פגום שעשי ב מגל קציר ומגרה, ואם-כן, איך תהיה **שחיטה** שור הבר
 בSPANPIRI הלויןן שהם כמו SCPIN פגום⁸, עד חדש תורה מatoi מצא,
 הפל שוחטין ובכל שוחטין חוץ מגל
 ולוון שוחטין חוץ מגל קציר כו' (ויתן-גד' בSPANPIRI). ומשיק **בלקוטי-תורה**: להלן עם שור
 הבר וכו', בDRKPN (סעיף ג).

(ב) **ובקהדים شب'לקוטי-תורה** **כאן** נתבאר רק ענין קנייני זו דלויןן עם
 שור הבר, אבל לא נתבאר כלות ענין קנייני. אף ענין זה
 איך תהיה **שחיטה** שור הבר מברך תולדות דבורה-המתהיל **ויתן-لد'**, וגם
 בSPANPIRI הלויןן שהם כמו SCPIN פגום⁸, עד שמודרשו בראה מפגנוז **קצרים** של רבינו תזקן **שרשים**

ביאור בדרכ אפר

1 נאמר בטהילים (פרק 'ברכי נפשי'): **לויןן זה יצרת לשחק בו**,
 2 הקירוש-ברוקה יצר את הליתן כדי לשחק בו ומובא ב'ליקוטי
 3 תורה' ריש פירושנו דבדור-המתהיל במאמר חסידות הפתוח בפסוק
 4 **הזה**² **אחד** **המאקרים** של אדמור' הוזן **שבחר ה'צמ'ץ**³
 5 כולל בספרים תורה או'ר וליקוטי
 6 תורה מתוך אלפים מאקרים³,
 7 ויש לו מר שחדוקן דמספר
 8 אלפיים מאקרים הוא מספר זה
 9 מודיעק ומכוון על-פי מאמר
 10 בז'ל⁴ במדרש אלפיים שנה
 11 קניינה תורה לעולם⁵ נמצא
 12 שלדרבי תורה יש קשר מיוחד למספר
 13 אלפיים], דאיתא מוכא ב'מדרש
 14 רבקה פרשת שמיינி⁶, בஹמות
 15 (שור הבר) ולזקון הם קניינן⁷
 16 המשחק של צדיקים לעתיד
 17 לבא כו', ולזקון נמצ
 18 להבמות השור בסנפירים
 19 ונזרו כו' וזה לשון המודרש: 'וכל
 20 דאיתא ב'מדרש ובה' פרשת שמיינி⁸, בהמות
 21 מי שלא ראה קניינן של אומות העולם
 22 בועלם הזה, זוכה לדאותה לעולם הבא,
 23 כיצד הם נשחים, בהמות נוח לחיות בסנפירים
 24 בקרני וקורענו, וליתן נוח להבמות
 25 (ומקשה) איך יכול להיות שהיתה
 26 של שור הבר בסנפירים, בהמות נוח לחיות של הליתן
 27 ולא בק' קניין⁷, וכי לא כך שני
 28 בSPANPIRI ובכל שוחטין
 29 הפל שוחטין ובכל שוחטין חוץ מגל
 30 קציר כו' (הning, שאין
 31 השחיטה בשרה בSPANPIRI פגום
 32 שעשי ב מגל קציר ומגרה
 33 שהם כל היחס בעלי שינויים ולא כמו
 34 סיכון חלה לא פניות, ואם-כן,
 35 איך תהיה **שחיטה** שור הבר מברך תולדות דבורה-המתהיל **ויתן-لد'**, וגם
 36 בSPANPIRI הלויןן שהם כמו SCPIN פגום⁸, עד שמודרשו בראה מפגנוז **קצרים** של רבינו תזקן **שרשים**
 37 מסיים ואומר שakan בזמן זה שחיטה

(1) תהילים קד. כו. (2) ייח, א ואילך. (3) "היום יום" - יד אדר א. (4) ראה מדרש תהילים צ, ד. ב"ר פ"ח, ב. תנומה וישב ד. וש"ג. זה ב' מט, א. (5) ראה גם שיחת ש"פ ויקהל שנה זו ס"ח (תורת מנחם - התווועדיות חמ"ב ע' 309). שיחת ש"פ בחוקותי תשמ"ו (התווועדיות תשמ"ו ח'ג ע' 385). (6) פ"ג, ג. (7) חולין טו, ב. (8) פ"ג, ג. (9) פ"י (קנג, ד) ואילך. וראה גם ס"מ תקס"ב ע' צויז. אורה תולדות כסב. ב. (10) ע' יונ"ד (נדפס לאח"ז במאמרי אדמור' הוזן על מאמרי רוזל ע' קמא ואילך). (11) ואך ספר זה לא הוגה ונדפס ע"י רבותינו נשיאנו, הרי יש בו כמה מאקרים שהם אותן אותן באות כמו המאקרים שכחבי רבותינו נשיאנו, ומהן למדים על הכלל כולם, גם שאר המאקרים בספר זה הם מדויקים.

שבת פרשת שמיני, פרשת פרה, מברכים החדש ניסן, ה'תשכ"ה

ביור בדרכ אפרור

ותענוג להנאתם של השרים המנהלים את המשק וצופים בו בלבב.
42
43 ו גם כל עקר התענוג שילחו זה בזזה כל העונג של הצופים
בחיות האנקות וו בו אינו תענוג אמתי מצד עצמיות הענן,
44
45 איננו עונג אמיתי הנגרם כתוצאה מכך שהדבר עצמו הוא דבר מענג במלוא
46 למשת התענוג מוקול ערבית ונעים
47 לאו זה ובו צוחה דברים שמצד
48 עצם מהותם גורמים לאדם עונג והנהא,
49 אלא התענוג הוא בענין
50 שמצד-עצמיו הוא שפלה, עצם
51 המאבק והמלחמה בין חיota טרף הוא
52 דבר שלילי נחות אלא שככל זאת
53 אנשים עושים זאת לשם תענוג כוון
54 שיעול האדם למוצרו בו תענוג
55 מצד השחוק בלבד, ורק בגל
56 המשחק בלבד, והוא עניין
57 השלפת התענוג העצמי יש
58 כאן הורה והשללה של התענוג
59 העצמי, כוון התענוג שקיים בעט
60 הנפש, להיות מוצאות התענוג
61 ליהנות ולהתגעג בדקרים
62 השלפים שהם דברם שליליים
63 ונוחות שמצד-עצמם אינם
64 תענוג כלל, אך מכל מקום למרות
65 שהדבר עצמו הוא בכלל לא דבר מענג
66 דוקא בדרכו השפל שמצד-
67 עצמו אינו כללום ואינו אמרו
68 לגרום תענוג, נמשך ומתקלה
69 התענוג העצמי עצם הקוח הנפשי
70 להתגעג.

ובן הוא בונגע לבליות עניין
71 העבודה החוכן הכללי של עבודה
72 כי על ידי כך שהאדם עובד על שיפור
73 האישיות והתקנות שלו בתקון
74 וחיזוק הטוב על-ידי קיום
75 מצות-עשרה וביעור וביטול
76 הרע על-ידי היירות ושמריה שלא
77 לעבור על מצות לא-תעשה,
78 שחתענוג בזזה אינו מצד
79 אמתית הדען, מצד עצם,
80 הפעולות של קיום מצות-עשה או
81 ההימנעות מעבירה על אישורי לא-
82

ביור בדרכ אפרור

1 גבי הכתוב אדרמור האמצעי¹² (פירוש מרבבי בבוד קדושת
2 מורי-וחמי אדרמור¹³ הרבי הרי"ץ שבמאמרי אדרמור
3 האמצעי יש שלשה סוגים גנוז. האחד, מאמורים קארים
4 וכי שגאמרי על-ידי רבנו הילן. השני, תוספת באור
5 והסביר למאמרי רבנו הילן,
6 בארכות קצת לגבי המקור של אדרמור האמצעי¹² (פירוש מרבבי בבוד קדושת
7 דברי אדרמור האמצעי עצם.
8 והשלישי, מה שבכתב אדרמור¹³ שבמאמרי אדרמור
9 האמצעי בעצמו בארכות
10 גדולה, שילן הרי זה המאמר קארים בפי שגאמרי על-ידי רבנו הילן. השני,
11 כפי שהוא מופיע בספר שני המאורות'
12 בקיצור לגבי ארוכות הדקרים
13 בתורת חיים]. ומברר שם בארכות גדולה), שלבן הרי זה בקיצור לגבי
14 אדרמור האמצעי לגבי המשמעות
15 הכללית של הנקiya, שהוא עניין
16 הצחוק משחק לשםצחוק והנהא,
17 כמו שעושים השרים כדי
18 ליהנות ולהשתעשע שיעמידו
19 בפנים ארי עם נמר לרחים זה
20 בזזה כי, שבאמת אין צור
21 חדר, שאחיזים את הארי בשלשות שיכל
22 המשחק לא דורש ומחייב שיבת
23 הארי את הגמר ויצאנו או
24 בהיפך שהנמר יכה ווינצח את
25 הארי, שהרי השרים הם
26 מסבבים את הדבר, הם מנהלים
27 נעלם נגד הגמר כי, וכשרואים שעומד לריגנו
28 באחיזה שאחיזים את הארי
29 בצוואה כו שיכל הגמר לקום
30 עליו, ואחר-כך מניחים את
31 הארי מאפשרים לו להשתחרר
32 מהאהיזה כך שהיא ביכולתו לעמוד
33 נגד הגמר כי, וכשרואים
34 שעומד הארי לריגנו את הנמר
35 איזי מסבבים אותו את הארי
36 וכובלים על-ידי השלשת כו,
37 ואם-כן, כל עקר התענוג
38 בזזה אינו אמתי והמאבק בין
39 הארי והנמר הוא לא אמיתי ואני
40 מוכיח מי מהם יותר חזק וגיבור
41 באמת. אלא נעשה לצחוק

לוויין זה יצרת לשחק בו

ביואר בדרך אפשר

וירום את שור הבר **על-ידי הטישה שלו**, וזהו שהעליה הוא הנקרהת 'שחיטה' מהיה "**בסנפִירִי**", **שבהם ועל-ידם עקר**
העליה שלו של הלויין עצמו וכור'.
ובפרטיות יouter, לבאר יותר את העלה של השחיטה האמורה על ידי הנספרים, **כפי שמאמר**
אדמור' האמצעי ב'יתורת
חיימי' הנזכר לעיל¹⁴, שענין
סנפִירִי הלויין הוא כמו נפני
העוף שעליידם פורח העוף
באוויר הגבה למעלה בגובה ובו,
והינו על-ידי שהוא מנדר
מנפה בפנפיו אנחה וואה
לויות שונים, באחד בכנה אחד
גביה לעלות הארץ מגנטically לפני
עליה, ובשני ירד למטה הארץ
מןפה לפני מטה לדחות האoir
למטה, ובנדנו זה יעללה
מעט לרוח יותר והוא גביה.
ובן הרים שבבים שישים
ונעים במחירות מקומות בשמי
סנפִירִים, באחד ישוט
לקלה, ובשני ידח למטה
כוי בסנפִירִי אחד הלויין מתקדם
להלה ובנספִירִי השמי הוא דוחף לפני
מטה וכך אין טבע בעומק מי המים.
ובעבורה המשמעות של שני
הכניםים בער וונם הסנפִירִים ברג
שכאמור כל אחד מהם פועל פעולה
בכוון אחר, כפי שהיא באה ידי
ביטה בעבודת ה' הוא ענן אהבה
ויראה, אהבת ה' ויראת ה' חן שני
חנינות' שנות בנפשם בחייבת
רצוא ושוב', בכואת יוזקל על
מראה המרכבה העליונה נאמר
(יזקהל א, י) "והחיה המלכים
הנקאים "חיות הקודש]" רצוא ושוב'.
וחמשמות הפניות היא שמצד אחד יש בהם תשואה ורצוין
להתעלות למעלה ("רצוא") ומצד שני גנטשת בהם הכוונה האלקית לדחת
ולהאיր למטה ("שוב"), וכך גם בעבודת ה' של כל אחד מישראל, יש שילוב
של תשואה לדבוק באלקות עד כלות הנפש ("רצוא") ומילוי השילוחות
המוחלט על הנשמה כפי שהיא למטה בגוף ובועלם גשמי, ושתי
החנונות' הללו משתקפות בענן האהבה והיראה דגינן, התנוועה של
אהבה היא עליה ווהסתלקות של נשא האדם למעלה ליקל לדורק
בها עד כדי אי-יבור המציגות האישית והתקלות במקור חוצבו כו',

ביואר בדרך אפשר

1 תעשה אינם דבר שאמורelogrom בדורש ברוך הוא תענג, כביכל, אלא הוא
 2 רק פָּעָנָג הַעֲשֵׂי, הקדרש ברוך הוא ועשה כך שיהיה לו עונג מכך
 3 והינו שגעפְּל ירד מלמעלה למטה ונמשך מהתענג שבעצמו
 4 יתפרק מכוח התענג העליין כי הוא קיים אצל הקדרש ברוך הוא בעצמו
 5 **להתענג מענין זה כו'** של מצותה-עה ומצוות לא-תעשה.
 6 אלא הוא רק פָּעָנָג העשו, והינו שגעפְּל
 7 ובנין הַקְּנִיגִי דְּלִיְּתָן עם שׂוֹר כו' ג) ומבאר ב'ילקוטי תורה'
 8 בענין הַקְּנִיגִי דְּלִיְּתָן עם שׂוֹר כו' ה) מהתענג שבעצמו תפרק להתענג מענין זה
 9 הבר הנזכר במדרש המובא לעיל,
 10 שלויין קאי הכוונה על ג) ובבאר ב'ילקוטי תורה' בענין סקנגי
 11 הצדיקים שעבודתם העיקרית
 12 בעבורות ה' היא ברוחניות, על הצדיקים שעבודתם היא ברוחניות, ליחד
 13 ליחד יהודים עליונים כו' ג) ומבאר ב'ילקוטי תורה' בענין סקנגי
 14 מבואר בחסידות שההשיפה מדורגה הצדיקים שעבודתם היא בגשמיות, בקיום
 15درجة בסדר השתלשות של האור המצוות המעשיות כו', לפי שהילכם הוא כמשל
 16 האלקי היהודי ונמשך מהקדוש ברוך-
 17 הוא מלמעלה למטה היא כך שהסוף
 18 והחלק היחזוני של כל בבחינה
 19 ומדרגה יורד ונמשך לדרגה הבהא, עולמים ומגיעים למעלה מטה כו'. וזהו
 20 ומה שנחשב בדרגה העליונה חיצונית, הופך להיות פנימית בדרגה
 21 שלמטה ממנו, אך יש גם השיפה
 22 פירוש שיעלה אותו על-ידי הטישה שלו, וזהו
 23 פנימית מדרגה לדרגה כך שהאור
 24 הנמשך מדרגה אחת לשניה הוא לא
 25 החיצונית של הדרגה העליונה אלא
 26 הפניות שלה, והחיבור בין הפניות
 27 של דרגה אחת לפניות של הדרגה
 28 האחרת נקרא יהוד' והוא ממש
 29 אור ובו יותר ונעלה יותר מאשר האור
 30 שנמשך בסדר השתלשות ברוך
 31 כלל והצדיקים יש להם כוח ויכולת
 32 לייחד יהודים שבדלה מעלהם
 33 של צדיקים אלה העובדים את ה' למטה כו'. ובעבורת האהבה ויראה,
 34 בשמי סנפִירִים, באחד ישוט להלה, ובשני ידח
 35 שבעודם היא בגשמיות, ובסתלקות למעלה ליפל במקור חוצבו כו',
 36 בקיום המצוות המעשיות כו',
 37 הצדיקים שעוסקים בעבורות ה' הרוחניות הוא נקראים לויין לפי
 38 שהילוכם ועליהם מדריגה למדריגה הוא במשל דג הים הלויין
 39 ששת במחירות מקאה העולים ועד קאה על-ידי סנפִירִי,
 40 בך הילוכם של צדיקים אלה ברוחניות בטישה תנוועה מהירה
 41 אחת עולמים ומגיעים למעלה מטה כו' ומתעלים דרגות ובות
 42 בכת אחת.
 43 וזהו התוכן הפנימי של דברי המדרש האמורים שילעטיד-לבא ישות
 44 הלוין את שור הבר, פירוש שיעלה אותו הלויין עלה

שבת פרשת שמיני, פרשת פרא, מברכים החודש ניסן, ה'תשכ"ה

ביאור בדרך אפר

בְּחִינַת יִסּוּד הַמִּינִים שָׁבְעַם לְכֹבוֹת תֵּת הַאֲשָׁר. וּבְעַנְיָנוּ, הַירָאָה וְהַרְחִוקָה
 42 הַסְּרִעה המבטלת את התשובה והצמאן. וְלֹאֶזֶה לשני הַדְּבָרִים שֶׁ'רְצֹא'
 43 רְשֻׁוֹב בְּאַיִם עַל-יְדֵי קִיּוֹם הַמִּצְוֹת, כִּמוֹ שְׁפָתּוֹב¹⁸ עַל הַתּוֹרָה
 44 מִימִינֵנוּ אֲשֶׁר דָת, וּבְכֵן נִכְלִילִים שְׁנֵי הַדְּבָרִים "יִמְנִינוּ" הַוָּא בְּחִינַת
 45 מִיקְטָם קְהִלָּה, וְכֵן נִכְלִילִים שְׁנֵי הַדְּבָרִים "יִמְנִינוּ" הַוָּא בְּחִינַת
 46 אֲהָבָה וְירָאָה, שְׁהָן כְּלִילָה
 47 אֲשֶׁר דָת", שְׁכָלּוֹלִים אֲשׁ וּמִים
 48 מִשְׁתַּי בְּחִינַת אֲלֹו הַאֲשׁ מִסְמָלָה
 49 אֶת הַרְצֹאָה, וּמִים מִסְמָלִים אֶת
 50 הַשְׁבָּה, וּעַל-יְדֵי הַרְצֹאָה וְשֻׁבוֹב' בעבודה
 51 לְבְחִינַת רְצֹאָה וְשֻׁבוֹב' בעבודה
 52 הַ, שְׁהָם בְּחִינַת אֲשׁ וּמִים
 53 אֲהָבָה וְירָאָה, שְׁהָן כְּלִילָה
 54 הַתּוֹרָה, שְׁעַל דָבָר זֶה שֶׁרְצֹא
 55 וְשֻׁבוֹב הַוּסְדוֹר בְּלַמִּצְוֹת.
 56 וְזֶה עֲנֵנִין מִצְוֹת פְּרָה אֲדוֹמָה,
 57 וְלֹאֶن הַיָּא כְּלָלָה אֶת כָּל הַתּוֹרָה וְנִאמֵר
 58 כְּה 'זָאת חֻקַת הַתּוֹרָה', שֶׁהַוָּא הַתוֹכוֹן
 59 שֶׁל פְּרָה אֲדוֹמָה כְּלָלָת הַעֲנֵנִין
 60 רְצֹאָה וְשֻׁבוֹב', הַרְצֹאָה
 61 שְׁכָמָרוּ אֶבֶן בְּיֹתְרִיו בְּעֵנִין הַאֲשָׁר
 62 (אֲהָבָה וְצָמָאוֹן) הַוָּא עֲנֵנִין שׁוֹפָת
 63 הַפְּרָה לְאָפָר, וְהַשְׁבָּה, שְׁכָמָרוּ
 64 אֶבֶן בְּיֹתְרִיו בְּעֵנִין הַמִּים (ירָאָה
 65 וּבְיטָול) הַוָּא עֲנֵנִין הַאֲמָרוּ בְּמִזְרָה
 66 לְגַבְיוֹ אָפָן עֲשִׂיתָה פִּיה אֲדוֹמָה "וְנִתְן"
 67 עַל-יְדֵי עַל אָפָר הַפְּרָה מִים חַיִים
 68 אֶל פְּלִי". וְלֹאֶן נִאמֵר בְּמִצְמָאת
 69 פְּרָה אֲדוֹמָה דָוָקָא "זֹאת
 70 חֻקַת הַתּוֹרָה" כִּי אָמַן הַיָּא מִזְרָה
 71 אַחֲת, אַבְלָן נִרְמָזָה בְּהַתוֹכוֹן שֶׁמִזְוֹת
 72 הַתּוֹרָה.
 73 רַעַל-דָּרָךְ הַמְּבָאָר¹⁹ בְּחִסְידָוֹת
 74 בְּעַנְיָנוּ המשמעות הַפְּנִימִית שֶׁל
 75 מְאָמֵר רַז"ל²⁰ יְפָה עַדְפָה
 76 וְהַשְׁבָּה יְוָה שִׁיחָקָן דִּיבָרָם שֶׁל
 77 עַבְרִי (בְּתִי)²¹ אַבָּות עֲבָדִי
 78 הַאֲבָתָה אֶבֶרְם יְצָקָה וַיַּעֲקֹב מִתְּוֹרָתָן
 79 שֶׁל בְּנִים בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּנֵי הַאֲבָתָה,
 80 שְׁהָרִי פְּרָשָׁה שֶׁל אַלְיעָזָר עַד
 81 אֶבֶרְם שָׁהַלְקָה לְהַבְיאָת וְכַה לְהִיּוֹת
 82 אַשְׁתוֹ שֶׁל יְצָקָה אַבָּינוּ בְּפּוֹלָה

בְּיאור בדרך אפר

1 שְׁזָהָר הַרְצֹאָה בְּאֲהָבָה וְתִשְׁוֹקָה גְּדוֹלָה. וּבְחִינַת הַיְרִידָה
 2 לְמַטָּה לְמַלְאָה אֶת הַשְׁלִיחָה בְּעַולְמָה הַזֹּהָה, שְׁזָהָר בְּחִינַת
 3 הַשְׁוֹבֵב שְׁמַאֵץ הַיְרִידָה כִּי שְׁוֹבֵב שְׁגָוּמִים לְאָדָם לְאַתְּהַקְרָבָה אֶל
 4 לְהַתְּרָחָ.

5 וּעַל-פִּיְזָה מִזְבֵּחַ מִזְבֵּחַ שְׁעַקָּר
 6 הַעֲלָה שֶׁל הַלְוִיִּטְן הַצְדִיקִים
 7 הַיְרִידָה אֶת הַבְּוֹחֲנִית, כִּמְבוֹא
 8 הַיְרִידָה לְמַטָּה, שְׁזָהָר בְּחִינַת הַשְׁוֹבֵב שְׁמַאֵץ
 9 הַיְרִידָה וּפְחַד כֹּו'. וּעַל-פִּיְזָה מִזְבֵּחַ מִזְבֵּחַ שְׁעַקָּר
 10 הַכְּלָלִים אֶת שְׁתִי הַתְּנוּעוֹת הַאֲמָרוֹת,
 11 הַעֲלָה שֶׁל הַלְוִיִּטְן הַיְרִידָה שְׁבָתִידָה
 12 הַכְּפָר וּוְעַלה אֶת וְרָומָם אֶת וְרָומָם
 13 בְּסְנַפְרִיְיוֹ דָוָקָא.
 14 (ד) וַיְשַׁלַּח לְקַשֵּׁר זֶה עַם פְּרָשָׁת פְּרָה, עַל-פִּי
 15 פְּרָה, הַנְּקִירָה בְּשַׁבְתָוֹ וּבְנוֹסְעָה
 16 לְפִרְשָׁת הַשְׁבָעוֹ פִרְשָׁת שְׁמִינִי (כְּחַלְקָה
 17 מִקְרִיאָת אֶרְבָעָה פְרָשָׁית בְּתַקְפָה וּשְׁלָה
 18 הַשְׁנָה – שְׁקָלִים, כּוֹרָה, פְרָה וְהַחְדּוֹשָׁ)
 19 עַל-פִּי הַמְּבָאָר בְּלַקְוֹטִי
 20 תּוֹרָה, פִרְשָׁת חֻקַת הַפְּרָשָׁה
 21 בְּהַכּוֹבָה בְּהַתּוֹרָה פִרְשָׁת פְּרָה בְּעֵנִין
 22 פְרָה אֲדוֹמָה שְׁגָאָמֵר בְּהָ
 23 זֹאת חֻקַת הַתּוֹרָה, וְלֹא יָצַא
 24 חֻקַת הַפְּרָה אֶת לְכָאוֹרָה מִזְרָבָה עַל
 25 מִצְמָאת בְּלָדָבָד וְלֹא עַל כָּל מִצְמָאות
 26 שְׁבָלָב, שְׁזָהָר בְּחִינַת יִסּוּד הַמִּינִים. וְלֹאֶזֶה בְּאַיִם
 27 אֲדוֹמָה סֶם הַיְוָתָה מִצְמָאות
 28 19 דָת, "יִמְנִינוּ" הַוָּא בְּחִינַת מִים, וְגַם "אֲשֶׁר דָת",
 29 שְׁבָלָב הַעֲלָה כְּלָלָת הַתּוֹרָה, כִּי כְּלָלָת
 30 עֲנֵנִין הַתוֹכוֹן הַכְּלִילָה שֶׁל מִצְמָאות
 31 הַוָּא שְׁעַל-יְדֵי הַזְּבָדָה
 32 וּמִים, שְׁהָן כְּלָלָת הַתּוֹרָה, שְׁעַל דָבָר זֶה הַזְּבָדָה
 33 כְּלָלָת הַבְּחִינַת וּמִדְרָבָה
 34 לְאָדָם בְּבְחִינַת וּמִדְרָבָה
 35 שְׁבָתּוֹב בְּסְפָר יְצִירָה¹⁷ אֶם רַץ לְבָקָשׁ שְׁבָתּוֹב
 36 עַל-יְדֵי מִים חַיִם אֶל פְּלִי". וְלֹאֶן נִאמֵר בְּמִצְמָאות
 37 רְצֹאָה בְּאֲהָבָה כֹּו'. שְׁזָהָר
 38 בְּחִינַת יִסּוּד הָאֲשָׁר שְׁבָלָב שְׁבָא
 39 לְיִדְיָוֹת וּצְמָאוֹן הַכּוֹרָה כָּשָׁ
 40 וְאַמְרָבָק "שֻׁבָּה לְאָחָד", 30 שְׁהָרִי פְּרָשָׁה שֶׁל אַלְיעָזָר כְּפּוֹלָה בְּתּוֹרָה, וְהַרְבָּה
 41 בְּחִינַת יְרָאָה וּבְיטָול, שְׁזָהָר

(15) נָגָן, אַוְילָן. (16) רַעַל חֻקַת. (17) פְּ"א מ"ח. וּרְאָה סְה"מ תְּרֵנוּט ע' רִיג בְּהַעֲרָה. (18) בְּרָכָה לְג. ב. (19) רָאָה לְקוּ"ת בְּרָכָה צ. ד. מַמְרִיא אֲדוֹמָר הַזְּקָן תְּקַסְג' ח"א ע' לוֹ וְאַוְילָן. תּוֹחַח חִי שְׁרָה קְלָה, אַוְילָן. אַוְהָת שְׁמָ קְכָו, בְּאַוְילָן. (20) ב"ר פ"ס, ח. פִּירְשֵׁי חִי שְׁרָה כְד, מ.ב. (21) כ"ה הַגִּירָסָ בְּב"ר שְׁמ.

בניאור בדרך אפשר

45 גגומה גמורה היא מחתמת ההחלטה כו²³, שהוא אחד הדברים
46 הניטרליים את השחיטה שצורכה להיות בסכין חלקה שאפשר לשוחט בה בכתה
47 אחת ביל הפסק, ולא בסכין עם פגימות ושייניות' שמחייבת לעשות את
48 השחיטה בהפסוקו, ובמה שנשנהטה בצוורה כו אסורה באכילה, **אבל**
49 לעתיד-**לא** **אריך לחיות כן**

דוקא, השיחטה צריכה להיות דוקא
בצורה כזו כי ענין **שחיטה** זו
עליה מדבר במדרש, זו איננה שחיטה
בנסיבות אלה היא בוחינת עליות
העתולות שור הבר למעלה
מעלה לדרגות רוחניות גבהות
כיוון עליידי לויין המעלתו
בקסנפירי, ולאן אריך להיות
הפסיק ביטאים והשחיטה לא
נכולה להיות בכת אחת אלא בהדרגה
בשבילים עם הפסיקות. **שחרי אייר**
אפשר לחיות כל העליות
בקבאת אחת, פנדע שליש לעלה
במה היקלות זה לעלה מה
כובו, ואיל אפשר להיות כל
העלויות עד הרוגות הגבותות בווער
בקפעם אחת, אלא אריך
לדרות הפסיק בין חיבל
להיכל, ולאן לעתיד לבוא גתיר
הקדוש ברוך הוא פגימה זו
בדי לאפשר את השחיטה וההעלות
המוריה.

72   **ההגה ב' לקוטי תורה נtabאר**

73   **הטעם שלעטיד-לבא ארייך**

74   **לדרות בזקן באזן של**

75   **הפסק כו', פנזכר לעיל בקטע**

76   **אננים, בדבורי-המוחתיל**

77   **הקודם. במאמר הפותח בפסקון "ויתן לך"**

78   **שב' תורה ח'ים לא מוחבר על**

79   **הסיבה לכך שלעטיד-לבא תהיה**

80   **השיטה וההעלות עם הפסחות,**

81   **אלא שם מבאר אדמ"ר האמצעי**

82   **הטעם שעכשו אין השחיטה**

83   **השרה בסכין פגום, כפי משך**

84   **ומפרט.**

85 נtabar בזה, דהגה רבענין
 86 מ'תורת ליעיל (סעיף ג')
 87 של אחד יידי סנפירי הליינן
 88 רצואו רשות א באופן של

ב'יאור בדרכ אפשר

בתורה הורתה מספרת (ברשות חי שרה) את סיפורו הילכתיו ומעשו של אליעזר פעם אחת בתיאור ההתרחשויות והדברים נכללים פעם ונופת בספרם דברי אליעזר לבני משחתה של רבקה והכל מסופר לפטריטים, **והרבה גווני** הורות הילכות עקריות ויסודותيات ב תורה לא נגנו ב תורה שכותב **אלא ברמייה**, שזוהה הטעם לכך

גופי תורה לא נתנו	ששיחתן של עבדי אבותך אשר השוכה
שפרקשה של אליעזר ורבקה	מחרוחן של בניים הוא לפि שפרקשה של אליעזר (בענין נשוא)
שזהו עניין התחברותם	ישאך ורבקה) הוא עניין התחברותם ב"ז לשם מ"ה, כאשר שם הוא כתוב במילוי
שזהו בלאות הכבור	אותיות אל"ף, היינו יו"ד, ה"א, וא"ג, ה"א הגימטריא של האותיות הללו היא מ"ה (45), כאשר שם הוא כתוב במילוי אותיות ה"א, היינו יו"ד, ה"ה, ו"ו, ה"ה הגימטריא של האותיות הללו היא ב"ז (52). ומבודד בקבלה וחדידות של ידי לימוד המורה ובסיום
זה בבחינה	
האפר ומים חיים נעלעה	
והשוב'	
זה בבחינה	

19 המצוות פועלם "חוֹרֶה" וחיבור ה) וממשיך לברא ב-^{בָּרוּגָעַ}

20 (השפעה פנימית) של מ"ה וב", וכן ענן ב-^{בְּנוּגָעַ}

21 הנישואין הוא חיבור שם מ"ה (האיש), 13 כ-^{לְעִתִּיד-לְבָא} בספирיטו

22 המשפייע עט שם שם ב"ן (האשה, 14 ש-^{שְׁכָבָיוָם} שְׁחִיטָה זוֹ פָ-^{גָּם})

23 המקובל שז'רו עניין החיבור של 15 ה-^{הַחֲפֵסָק} כר²³, אבל ל-^{עַל} 16 תורתה שבסכתוב המקור המשפייע 17 דראק, כי עניין ש-^{שְׁחִיטָה} ותוֹרָה ש-^{שְׁבָעֵל-פָּה} המקובל, שז'רו 18 ה-^{הַבָּרֶךְ} ל-^{מַעַלָּה} מעלה 19 ב-^{בְּנָפְרִירִין}, וכך אף א-^{רִיךְ} ב-^{כָּלְלוֹת} החיבור דמ"ה וב", 20 ש-^{שְׁהָרִי} א-^{יְדָא} פ-^{אָפָשָׁר} לה-^{יָוִה} ובכל מצוה פרטית חיבור זה הוא 21 ב-^{כָּנֹךְ} ע-^{שִׁישָׁ} פ-^{מָה} ה-^{יְכָלָל} בדרכ פרט, שהיחוד ההשפעה 22 ב-^{כָּל} ה-^{עַלְיוֹת} ב-^{בְּפָעָם} אחת הפנימית מדרוגה לדרגה ש-^{שְׁמַצּוֹה} זו הוא בחינה פרטית. 23 ב-^{בֵּין} ה-^{יְכָל} ל-^{הִכָּל}, וכך אף ב-^{כָּנֹן} פראה 24 א-^{רְדוֹמָה} ש-^{שְׁלִילָה} ג-^{זָאת} נאמר "זאת

34 חוקת התורה", שעלה-ידי
 35 האפר בחינת האש, אהבה ורוצח,
 36 ומימים חיים יראה ושוב, נעשה
 37 כללות חברו הצעואה
 38 ובשוכן, שזהו כללות
 39 התורה, ובכל מזוה הרי חיבור
 40 זה בבחינה פרטית.
 41 (ה) וממשין לברא ב'ילקוטי
 42 תורה' בפרשנתנו²² פרשת שמיני
 43 בונגע לשתיית שור הבר לעתיד-לברא בספריפריו של
 44 הלויתן, שאף שפהיים זומן זהה, לנבי בית המשיח שהיתה זו

שבת פרשת שמיני, פרשת פרא, מברכים החודש ניסן, ה'תשכ"ה

ביור בדרכ אפר

הכלים שבגלו ההחלשות של האורות במלחין יש בהם מדירה והגבלה
היא מהסתלקות עליה והעתלות וחתפות האורה ונגלי בחריפות
רצואו הסתלקות ושוב התפשטות רוקא, הינו שהתחוו הכלים על
ידי השילוב של שתי הינות גם יחד שעל-ידי שהאור מתיישב
ונוח למיטה אחר הסתלקות
והעליה, כשחזר וმפטש לתמיה
יוכל להיות האור מוגבל בכליו
כוי (בעוד שכשר האור הוא
במנועה של התעלות והסתלקות הרו
הוא לעלה מדירה והגבלה בכלים),
עד למדירה והגבלה גדולה כי
שהוא כאשר האור יורד לבחינת
היצוגיות הכלים שמהם יורדים
השפע למיטה מטה בירouter,
עד שגם היצוגים הכותחות
שמחוון לבול הקדושה יוכלו
לקבל יניקה כו' והשפעת חיות
מהאו. ודוגמתו של הבדיקה של
ידה געשה ענין הכלים, היביר של
הסתלקות (רצואו) וההתפשטות (שובו)
בגיממת הספין שכחצאה מה
הספני איןנה חלקה אלא שיש בה
עליה וירידת, שמהה יכולת
לקיים יניקה לבחינת גבורות
קשות כו' וש צורך בעבורה של
הברלת הטוב מהרעד כדי למנוע את
הינקה זו, כמובואר לעיל.

וכל זה הוא עכשו בזמנ הגלוות
רока, שאיר-אפשר להיוות
בעור ברע לגמרי, אלא רק
הבדלתו והפרתו מן הטוב,
כפי' לא. אבל לעתיד-לבא,
שים קונים הייעוד של הנבאים על
ימות המשיח "את רום הטומאה
אעביר מן הארץ"²⁵ ולא תהיה
מציאות של רע כל, או זיין גם
בחינת השוב' גם כאשר האור
יורד ונוח למיטה, לא תהייה יניקה
לחיצוגים כו'.

(א) אף עדין ארייך עין בברור הסדר
הרברים, דלאוורה, מאשר
שענין השליטה וההתעלות של
רוצוא אסור לשחות בօפן של רוצוא

ביור בדרכ אפר

עליה (רצואו) וירידת (שובו). וממשיק לברור ²⁴ ביהדות חיים
שם, שאף-על-פי שפל עקר קיימים המצוות הוא באחבה
ויראה, בבחינת רצוא ושובו רוקא (וכמו שנתבאר לעיל
(סעיף ד) בענין מצות פרא אדרומה, שהוא ענין רצוא
ושוב', חיבור האפר שנעשה באש
(רצואו) עם המים (שובו), וכן רצוא וירידת כו'. וממשיק
נקראת "חוקת התורה" כי לברור ²⁴, שאף-על-פי שפל עקר קיימים המצוות
הוא באחבה ויראה, בבחינת רצוא ושובו רוקא
רצואו ושובו הוא כללות כל התורה, ובזמן הו
מקל-מקום למותו שחו סדר
(וכמו שנתבאר לעיל סעיף ד) בענין מצות פרא
אדרומה, שהוא ענין רצוא ושובו, וכן נקראת
אין השליטה בשירה בספין
שעשוי חריצין חריצין
בפיגימות שיש בהם עלייה וירידת, מקל-מקום אין השליטה
"חוקת התורה" (סעיף ד), מקל-מקום אין השיטה
שישו חריצין חריצין
בשירה בספין שעשו חריצין חריצין בפיגימות
ירידת, אלא דוקא בספין שיש בהם עלייה וירידת, אלא דוקא בספין חלק
חלק שאין בו פגימה כלל, כי עכשו עקר הכוונה היא
והסבירה לכך היא כי עכשו כמו
לברר ולהבדיל בין טוב ורע (כמו שכתוב בסיטים
פרשתנו להבדיל בין הטמא ובין הטהור גו'),
הגולות עקר הכוונה המתאר
התכלית של העזרה ומצוות
היא לברר ולהבדיל בין טוב
שלא תהיה יניקה לרע ממן הטוב בחייביות
הכלים דחסיד וגבורה, שם הם היה טרבות עץ
ורע (כמו שכתוב בסיטים
הדעה טוב ורע, וכן אסור לשחות בספין פגום,
פישטו פשתה שנייה להבדיל
בין הטמא ובין הטהור גו'),
כי ידוע שעקר סבת התחווות הכלים היא
משתלקות וחתפות בחינת רצוא ושוב'
שלא תהיה יניקה השנית היה
ושפע לרע ממן הטוב דחסיד
בחייביות הכלים דחסיד
ונבורה, שם היה פערונות
ען הדעת טוב ורע, מבואר
בחסידות שבכל בחינה ומודינה יש
לקבל יניקה כו'. ודוגמתו בגיממת הספין שיש
ביה עלייה וירידת, שמהה יכולת להיות יניקה
'פנימיות', הדר עצמו, ו'חיצונית'
החלק שלו השיך להתגלות אל הזולת,
וכך גם ב'כלים' של הספרות העליונות
(והתגלות והפעולה של הספרות היא
בדרכ של 'אורות' המאים ב'כלים')
והתעורות של הטוב והרע בען הדעת
לבא, שיקונים היעוד "את רום הטומאה אעביר
היתה במספר החסד, מקור הטוב,
מן הארץ"²⁵, איזי גם מבחן השוב' לא תקיה
יןיקה לחיצוגים כו'.

(ו) אף עדין ארייך עין בברור הסדר
בחיצוגים היכלים (לא בפנימיות, שם
אין מקום לרע) וההבדלה
בין טוב לרע היא כדי למנוע יניקה
יכול להיות באופן של רצוא ושוב', כיון שמהה
וחוספת חיות בבחינה זו, וכן

ושור הכר' על ידי שער סבת התחווות
אסור לשחות בספין פגום, כי ידוע שעקר סבת התחווות

לוייתן זה יצרת לשחק בו

באיור בדרך אפשר

ולא באתי אלא לעריך את תשומתلب היצור, שיעינו ויתבענו בענינו זה, וישתדלו לישב בדברים, באופן ש"ארם רוזה בקב של"ו²⁷ אמרו חכמוני זל" אדם רוזה בקב (כמהות קטנה) שלו יותר מתשעה קבון של חברו, כי האדם מחייב ומזכיר את הדברים ששייכים לו והוא השיג אותם בעמל ויגעה, וכן גם לגבי ישוב השאללה האמוריה שרצוי שתהיה כאדם העוסק בדבר שישיון ונוגע לו אישית. גם אם המשתרדים למצוות יישוב לשאה, בסופו של דבר לא יבוא לברור מסקנת הענן, הרי מלחמה בינוים מעלה היינעה בתורת החסידות, שעיל-ידי-זה מהתקשרות בחינת חכמה זהה בינה-דעת שנפלו ומוותו של האדם המתיעג בחינת תורה החסידות עם פנימיות חכמה-ביבנה-דעת המוחן עליונות דאיינ-סף ברוקה-היא²⁸, וזהו פכלית המטריה והתקלית של ירידת הענשה משושה ומוקהה העליין לעלה באקלות? מטה להתלבש בגין גשמי בעולם הזה, שהיא ירידת גודלה ביוותר, וזהו כדי להתגעה בלימוד פנימיות התורה, ועל-ידי-זה בנות הגיעה בחורת החסידות העוסקת בידיעת אלקות זוכים לעתיד לבוא לבחינת זיין לא ראתה אלקים זולתה, יעשה למחאה זו"י, להתגלות בהינה נעלית הוא²⁹, בהלכות שהתגלתה למתחה לי. והכוונה היא, כדברי הוהר למאן דמיין במלוי דחוכמתא³⁰, לאלה שמדיקין בברוי חכמה, הינו העוטקים בתורה בגיןה פמברא בארוכה בהממשך מאמרי החסידות של הרבי הרש"ב שבאו כסדרה ארכונה בשנת תרס"ו³¹ שם מבוארת בהרחבה חשיבות היגעה בלימוד התורה.

באיור בדרך אפשר

ושוב', בין שמזה יכולת להיות יניתה החיצונים כו' וכן שחייתה זו מחייבת רק לעתיד לבוא, כאמור לעיל, אם כן, כיצד יכולת להיות העובדה של קיום התורה והמצוות וההבדלה בין הטה והרע בזמנ הזה באופן של רצוא ושוב' דוקא, ומהו החלוקת בין עניין השחיטה לכלות העוברה, שלכאורה הם יוכלה להיות יניתה החיצונים כו', אם כן, כיצד באופן שסתורים זה זה יוכלה להיות כלות העוברה באופן של רצוא שמצד אחד מבואר שאין זה סדר העוברה הנכח ועלול לגרים יניתה רצוב' דוקא, ומהו החלוקת בין השחיטה לבין העוברה בין רצוא ושוב' דוקא, ומהו החלוקת לא כלות העוברה, שלכאורה הם באופן להוכיח שצרכיך להיות בכלות העוברה לבוגע בנסיבות הארץ, מה-שאין-כך בנוגע לעוברה ולחולק שענין רצוא ושוב' בנפש הארץ, מה-שאין-כך בנוגע להיות השכירות להיות בכלות הברורים בפרק המתרבר, אין יוכלה להיות העוברה והוא סדר עבורה ורצו ה הוא בנפש האדם שכבה אין זריכה להיות העוברה בדור, מה שאירע-בן גנוגע לעוברה בכלות התרבות, בין שבאופן קזה היא כלות הברורים בפרק המתרבר, העוברה דתורה ומצוות, בנ"ל) הוא גם בנוגע בעניין העולם הזה. אין יוכלה לברור ממה אורה שבסגש ה彷מיה כו', ליזות יניתה החיצונים מענין פמברא בילוקוטי תורה²⁶ שזהו עניין שרפתק הפה, שזהו נזכר המתרבר כו'. ולא באתי אלא לעריך את התורה, שיעינו ויתבענו בענין זה, וישתדלו לישב בדברים, באופן ש"ארם רוזה בקב של"ו²⁷. בין אם לא ש"ארם רוזה מסקנת הענן, הרי תהיה בינוים מעלה היינעה בתורת החסידות, שעיל-ידי-זה מהתקשרות בחינת חכמה-ביבנה-דעת שנפלו עם זולתה הירידת הענשה של הפה, והוא גם בנוגע לברור ממה אורה שבסגש ה彷מיה כו', והעלאות לקושה, הפהמיה כו', וזהו פכלית ירידת הענשה למטה, כדי בלאו לברור מסקנת הענן, הרי תהיה בינוים העוברה דתורה ומצוות, בנ"ל ולכן נאר על מוצה זו בפרט "זאת חוקת התורה") הוא גם בנוגע לברור ממה אורה שבסגש ה彷מיה כו', והעלאות לקושה, הפהמיה כו', וזהו פכלית ירידת הענשה למטה, וועל-ידי-זה להתגעה בלימוד פנימיות התורה, ולברור פמברא בילוקוטי תורה²⁶ שזהו היבור של כח המתהו זוכים לבחינת עין לא ראתה אלקים זולתה, יעשה למחאה-לו", למאן דמיין במלוי דחוכמתא³⁰, פמברא בארוכה בהממשך תרס"ו³¹. קרושה, ולא לעניין העולם) עניין שרפתק הפה, שזהו נזכר המתרבר כו', ולא מדובר שם רק על כוחות הנפש. ואם כן, השאלה במקומה עומדת. 41